

læg, midlertidigt tillæg og særligt tillæg efter de satser, der var gældende senest forud for lønnings- og pensionslovens vedtagelse. De således opgjorte pensionsbeløb ydes som bruttopension, der ifølge § 1 i lov nr. 81 af 21. marts 1959 om pensioner, der er fastsat i henhold til de før 1. april 1958 gældende lønnings- og pensionslove, danner grundlag for beregning af dyrtids- og overenskomstillæg efter de derom gældende bestemmelser i lønnings- og pensionsloven.

I § 46 i lov af 18. juni 1969 om tjenestemandslønninger og klassificering af tjenestemandstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken er det med virkning for samtlige pensioner i henhold til den ældre tjenestemandsløvgivning bestemt, at pensionerne ydes efter de hidtidige regler for tiden indtil 31. marts 1970. Desuden er det bestemt, at pensionerne forhøjes fra 1. april 1969 at regne med et tillæg på 2,85 pct. af pensionen inklusive dyrtidstillægget pr. 1. april 1963 og overenskomstillægget pr. 31. marts 1969, samt at tillægget på 2,85 pct. indgår i det beløb, hvoraf der i øvrigt beregnes dyrtidstillæg i medfør af lønnings- og pensionslovens § 89, jfr. § 87. — Tilsvarende ordning gælder for tiden indtil 31. marts 1970 for så vidt angår ventepenge.

Reguleringsordningen med hensyn til pensioner efter tjenestemandspensionsloven af 1969 er baseret på de bevægelser i tjenestemandslønninger, der udløses som følge af dyrtidsregulering og generelle lønændringer, jfr. lovens § 27, stk. 1 og 2.

I overensstemmelse med den i lønnings- og klassificeringslovens §§ 7-8 lovfæstede ordning, hvorefter reguleringspristallet anvendes som regulator ved dyrtidsregulering, er dyrtidstillægget til lønninger og pensioner i perioden 1. juli—30. september 1969 blevet ydet med 30 pct., og for perioden 1. oktober 1969—31. marts 1970 udgør dyrtidstillægget 33 pct. — Spørgsmålet om lønjustering indenfor tjenestemandsområdet og herunder om skalalønændringer af generel karakter hører efter de nye tjenestemandsløves gennemførelse til de anliggender, der fremtidigt afgøres ved aftale mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og tjenestemændenes centralorganisationer efter reglerne i §§ 45-46 i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

Med henblik på at tilvejebringe grundlag for, at regulering af pensionerne efter de ældre love kan finde sted efter samme retningslinjer, som er gældende for pensioner i henhold til tjenestemandspensionsloven af 1969, stilles der i § 2 forslag om, at de ældre pensioner fremtidig ydes med et grundbeløb, der fastsættes ved at multiplicere pensionsbeløbet efter de hidtidige regler med 100/133, og

i § 3 foreslås, at dette grundbeløb danner grundlag for regulering i overensstemmelse med reglerne om pensionsregulering i tjenestemandspensionslovens § 27, stk. 1-2.

Omregning til nyt grundbeløb foretages efter forslaget for så vidt angår allerede løbende pensioner med udgangspunkt i den pr. 1. marts 1970 udbetalte pension, d. v. s. pensionen med alle gældende tillæg og — hvor der i den udbetalte pension pr. 1. marts 1970 indeholdes skalafradrag efter bestemmelserne i §§ 2-3 i lov nr. 81 af 21. marts 1959 — efter afkortning af skalafradragets beløb.

De nævnte bestemmelser om skalafradrag, der vedrører pensioner, hvori der i henhold til tjenestemandsløven af 1946 og tidligere love er indregnet reguleringstillæg m. v. som forsørger, kommer efter den gældende ordning til anvendelse fra det tidspunkt, da pensionisten eller dennes pensionsberettede ægtefælle fylder 67 år og dermed opfylder betingelserne for at få udbetalt folkepensionens mindstebeløb uden samtidig at have adgang til indtægtsbestemt folkepension. Som led i den foreslåede nyordning af forholdet mellem pensioner efter de ældre tjenestemandsløve og pensioner efter den sociale pensionslovgivning, hvorom henvises til lovforslagets §§ 7-8 og de dertil hørende bemærkninger, stilles under § 9 forslag om ophævelse af skalafradragets bestemmelser i loven af 21. marts 1959.

Hvor der er tale om pensioner, som kommer til udbetaling første gang i tiden efter 31. marts 1970, er det i forslaget bestemt, at det samlede pensionsbeløb beregnet pr. 1. marts 1970, d. v. s. pensionen efter de ældre regler med alle tillæg efter de nugældende satser, lægges til grund ved fastsættelse af et omregnet nyt grundbeløb.

En tilsvarende ordning kommer efter forslaget til anvendelse for så vidt angår ventepenge, der er ydet i medfør af lønnings- og pensionslovens § 59.

Det er forudsat, at aktuelle børnepensionstillæg medregnes i pensionsbeløb, der omsættes til nyt grundbeløb, og at reglerne i de ældre love om ydelse af pensionstillæg for børn fremdeles finder anvendelse i tiden efter lovens gennemførelse. For at kunne tilpasse pensionsudbetalingen i forhold til fremtidige ændringer, der skyldes tilgang eller bortfald af børnepensionstillæg, må der forudsættes foretaget herpå sigtende korrektioner af det med udgangspunkt i pensionsstørrelsen pr. 1. marts 1970 omregnede pensionsgrundbeløb. Under hensyn hertil er det i forslaget § 2, stk. 3, bestemt, at grundbeløb forhøjes eller nedsættes ved erhvervelse, resp. bortfald af børnepensionstillæg efter 31. marts 1970.